

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce:

A. T.,
státní příslušnost Gruzie,
t. č. v Pobytovém a integračním středisku Havířov, 735 64 Havířov,
Na Kopci 269/5

proti

žalovanému:

Ministerstvo vnitra ČR,
sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2018 č. j. OAM-268/ZA-ZA11-ZA08-2018, ve věci mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým mu nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu).
2. V žalobě, kterou žalobce přes výzvu dále již nedoplnil, namítal, že splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany. Poukázal na to, že v žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako důvod žádosti uvedl skutečnost, že mu bývalý manžel jeho současné přítelkyně, s níž v České republice požádal o azyl, vyhrožuje zabitím. Do Gruzie se nechce vrátit, protože se obává, že by jej gruzínské policejní orgány neochránily, protože bývalý manžel přítelkyně je na policii navázán a on se obává, že v případě návratu do Gruzie tento agresor splní své hrozby smrtí. Co se týká ochrany poskytované státními orgány v zemi původu, pak postupy policie jsou nedemokratické a prostředí ve společnosti je korupční. Žalobce uvedl, že žalovaný porušil ust. § 14a zákona o azylu, neboť splňuje důvody pro udělení doplňkové ochrany, protože mu hrozí v domovské zemi ponižující zacházení a pronásledování. Nic dalšího žalobce k tomu neuvedl, dále vyjmenoval ust. § 2 odst. 1, § 3, § 50 odst. 2 a odst. 3, § 50 odst. 4, § 52 a § 68 odst. 3 správního řádu, která dle jeho názoru žalovaný porušil, přičemž parafrázoval text toho kterého zákonného ustanovení.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Konstatoval, že v průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany je jeho obava z bývalého manžela jeho současné přítelkyně, který mu má vyhrožovat zabitím. Žalovaný poukázal na to, že při posuzování žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany vycházel především z jeho výpovědi, přičemž v průběhu správního řízení mu bylo umožněno sdělit vše, co považoval za podstatné z hlediska osvětlení důvodů jím podané žádosti, a dále z informací, které žalovaný shromáždil v průběhu správního řízení. V odůvodnění napadeného rozhodnutí pak podrobně, jasně a srozumitelně vyhodnotil všechny důvody, pro něž žalobce žádal o udělení mezinárodní ochrany, a to z hlediska všech jejích forem. Po provedeném správním řízení žalovaný dospěl k závěru, že hlavním motivem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany je legalizace jeho pobytu na území České republiky, které míní dosáhnout prostřednictvím azylové procedury a jeho žádost v kontextu skutečností zjištěných v průběhu správního řízení působí jako účelově podaná. Aby pronásledování soukromými osobami bylo azylově relevantní, muselo by být v řízení prokázáno, že gruzínské státní orgány nejsou schopny či ochotny zajistit žalobci ochranu. Žalovaný zdůraznil, že se proto zabýval otázkou, zda se žalobce jím popsanému jednání ze strany jeho původce nějakým způsobem bránil a snažil se tak svoji situaci v zemi původu řešit, a zda k tomu potažmo využil všech dostupných prostředků, které mu právní systém země jeho původu poskytuje. Žalobce v průběhu správního řízení výslovně uvedl, že ve své vlasti neučinil žádné kroky k tomu, aby svou situaci vyřešil, vyjma toho, že vyhodil svou SIM kartu od telefonu a že později přestal též používat internet. Na gruzínskou policii se s žádostí o pomoc neobrátil, což odůvodnil tím, že by to nemělo smysl, neboť policie by mu nepomohla, a raději svou vlast opustil. Žalovaný poukázal na to, že z informací shromážděných v průběhu správního řízení jasně vyplývá, že žalobce měl možnost a v případě přetrvávající obavy z jednání bývalé manželky své přítelkyně nadále má možnost využít na svou obranu právní prostředky, které mu za tímto účelem nabízí země původu. Např. Informace

MZV č. j. 123496/2017-LPTP Gruzie, ze dne 2. 1. 2018 uvádí, že občané Gruzie mají možnost se obrátit na policii v případě, že se cítí poškozeni trestnou činností. Efektivita policejního vyšetřování stejně jako v ostatních zemích je ovlivněna mnoha faktory, např. lidským faktorem, množstvím finančních prostředků atd. Nelze ale říci, že by byla méně či více efektivní v porovnání se zeměmi Evropské unie. Z této informace rovněž vyplývá, že na policii v případě její nečinnosti lze podat stížnost na Generální inspekci policie. Prošetřování probíhá standardně jako v kterékoli jiné zemi. Se stížnostmi na jednání či nečinnost úřadů se lze obrátit rovněž na veřejného ochránce práv, jehož institut je v Gruzii velmi silný. Žalovaný rovněž poznamenal, že Gruzie byla uznána za bezpečnou zemi původu již v 6 členských státech Evropské unie, a to v Belgii, Nizozemsku, Francii, Rakousku, Lucembursku a Bulharsku. Ze zemí mimo Evropskou unii se jedná též o Norsko nebo Island. Reformní snahy gruzínské vlády a již provedené reformy jsou opakovaně pozitivně hodnoceny orgány Evropské unie.

4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a následujících zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.r.s.), v mezích žalobních bodů. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s.r.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Soud v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.r.s. rozhodl o žalobě bez nařízení jednání.
5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo zahájeno žádostí žalobce ze dne 23. 3. 2018. V žádosti o udělení mezinárodní ochrany a v rámci údajů, které žalobce poskytl k podané žádosti, sdělil, že je gruzínské národnosti, gruzínské státní příslušnosti. Ve vlasti nebyl politicky aktivní. Je rozvedený, obě děti žijí se svou matkou v Gruzii. Do České republiky přicestoval z Gruzie přes Turecko 21. 1. 2018. Nepobýval v jiných státech Evropské unie. Nebyla mu udělena víza či povolení k pobytu v jiných státech a dosud nežádal o mezinárodní ochranu. V Gruzii se léčil s astmatem. Jako důvod žádosti o mezinárodní ochranu uvedl, že bývalý manžel jeho přítelkyně mu vyhrožuje zabitím. Co se týče skutkových zjištění z pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany, soud v podrobnostech odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť tam uvedená skutková zjištění jsou správná a korespondují s obsahem správního spisu.
6. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany je obava z bývalého manžela jeho současné přítelkyně, který mu vyhrožoval zabitím. Součástí správního spisu jsou rovněž informace shromážděné žalovaným ohledně politické, bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Gruzii. Žalovaný konkrétně vycházel z Informace MZV ČR č. j. 123496/2017-LPTP ze dne 2. 1. 2018, Informace MZV ČR č. j. 126131/2015-LPTP ze dne 26. 2. 2016, Informace Amnesty International ze dne 22. 2. 2018, Výroční zprávy Human Rights Watch ze dne 18. 1. 2018, Zprávy Mezinárodní organizace pro migraci, údaje o zemi – Gruzie 2017.
7. Z protokolu o seznámení s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany plyne, že žalobce byl se všemi podklady seznámen. Proti uvedeným zdrojům informací a způsobu jejich získání nevyslovil žádné námitky. Uvedl, že je po operaci zubů a 13. 8. 2018 byl propuštěn z nemocnice. Sdělil, že nepojede do Gruzie, chtěl by se vzdát gruzínského občanství, protože tam neexistuje policie a kdo má u policie příbuzné, ten

má moc. Také se tam beztrestně zabíjí, jeho bratranec byl zabit před 2 měsíci a pachatel byl již druhý den propuštěn z vězení. Měl ho srazit policejní vůz řízený opilým policistou. Žalobce doložil propouštěcí zprávu z nemocnice k tvrzení o prodělané operaci zubů.

8. K žalobním námitkám krajský soud uvádí následující. Soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu, obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Dále konstatuje, že jakkoli je smyslem práva azylu poskytnout žadateli ochranu, nejde o ochranu před jakýmkoli negativním jevem v zemi původu; azyl jako právní institut je společně s doplňkovou ochranou jednou z forem mezinárodní ochrany, avšak není univerzálním nástrojem pro poskytování ochrany před bezprávním postihujícím jednotlivce nebo celé skupiny obyvatel. Důvody pro poskytnutí azylu jsou zákonem vymezeny poměrně úzce a nepokrývají celou škálu porušení lidských práv a svobod, která jsou jak v mezinárodním, tak ve vnitrostátním kontextu uznávána. Institut azylu je aplikovatelný v omezeném rozsahu, a to pouze pro pronásledování ze zákonem uznaných důvodů, kdy je tímto institutem chráněna toliko nejvlastnější existence lidské bytosti a práva a svobody s ní spojené, třebaže i další případy vážného porušování ostatních lidských práv se mohou jevit jako natolik závažné, že by na ně taktéž bylo možno nahlížet jako na pronásledování (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 125/2005-46).
9. Podle ust. § 12 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě, že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.
10. Pronásledováním se podle § 2 odst. 4 zákona o azylu rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se dle § 2 odst. 6 zákona o azylu rozumí státní orgány, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmou.
11. Z pohledu § 12 písm. b) zákona o azylu je nutno obavy žalobce z bývalého manžela jeho současné přítelkyně, který mu měl vyhrožovat smrtí, hodnotit jako obavy ze strany nestátních původců pronásledování. Z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu např. z rozsudku č. j. 3 Azs 48/2008-57 plyne, že v případě pronásledování soukromými osobami se postižená osoba musí vždy obrátit nejprve s žádostí o pomoc na vnitrostátní orgány v zemi původu, pokud není zjevné, že tyto orgány nejsou schopny či ochotny účinnou ochranu poskytnout. V případě žalobce se o tuto situaci nepochybně nejedná, neboť žalobce jak plyne z podkladů pro rozhodnutí

má možnost v zemi původu obrátit se na policii. Přitom není relevantním argumentem pro zpochybnění dostupnosti ochrany občanů Gruzie nedůvěra žalobce v činnost tamní policie. Z podkladů pro rozhodnutí, které žalovaný opatřil, vyplývá, že v Gruzii má možnost obrátit se na policii každý, kdo je poškozen trestnou činností a ač může být efektivita policejního vyšetřování ovlivněna mnoha faktory, nelze říci, že by byla méně či více efektivní v porovnání se zeměmi v EU. V případě nečinnosti policie existuje možnost podat na nečinnost stížnost u Generální inspekce policie a tamtéž lze podat i stížnost v případě nelegální činnosti příslušníků policie. Příslušníci policie, kteří spáchají trestný čin, jsou vyšetřováni stejně jako kterýkoli jiný občan a vyšetřování probíhá standardně jako v kterékoli jiné zemi. V Gruzii rovněž existuje reálná možnost podat stížnost na pracovníka prokuratury. Státní zástupci, kteří spáchají trestný čin, jsou vyšetřováni stejně, jako kterýkoli jiný občan země a prošetřování probíhá standardně jako v kterékoli jiné zemi. Závěr žalovaného, že v případě žalobce nelze shledat při návratu do vlasti odůvodněný strach z pronásledování z důvodů ve smyslu ust. § 12 písm. b) zákona o azylu, je správný a v podrobnostech soud odkazuje na závěry žalovaného v odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť se s nimi ztotožňuje.

12. Krajský soud podotýká, že azyl je institutem zcela výjimečným, vycházejícím z mezinárodních závazků, umožňující osobám čelícím ve své vlasti vážnému ohrožení života, zdraví nebo svobody ze zákonem striktně vymezených důvodů, nalézt ochranu v jiné zemi. V žádném případě nelze tohoto specifického prostředku využít k legalizaci pobytu v zemi, kterou si žadatel o azyl vybral pro svůj další život.
13. Soud dále činí závěr, že žalobce nesplňuje podmínky pro udělení doplňkové ochrany ani podle § 14a zákona o azylu. Podle ust. § 14a odst. 1 zákona o azylu, doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odst. 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.
14. Podle ust. § 14a odst. 2 zákona o azylu, za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.
15. Soud shodně jako žalovaný dospěl k závěru, že po zhodnocení výpovědi žalobce o okolnostech jeho pobytu ve vlasti před odchodem ze země, posouzení jeho hlavních motivů k odchodu z vlasti a z výše citovaných podkladů pro rozhodnutí, nelze dospět k závěru, že by mu v případě návratu do vlasti hrozilo přímé a bezprostřední nebezpečí vážné újmy ve smyslu ust. § 14a odst. 1 a odst. 2 zákona o azylu. Ve shodě s žalovaným soud opakuje, že pokud by žalobce ve své vlasti skutečně čelil problémům se soukromými osobami, a to z jakéhokoli důvodu, má jakožto gruzínský občan právo se obrátit na policii, jak plyne z výše citovaných podkladů pro rozhodnutí. Ze zjištění

učiněných správním orgánem nelze v žádném případě dovozovat, že by státní orgány Gruzie odmítaly či nebyly schopny žalobci poskytnout adekvátní pomoc. Soud se zcela ztotožňuje s právními závěry žalovaného, proto odkazuje na podrobné odůvodnění jeho rozhodnutí, které se vztahuje k závěru, že žalobce nesplňuje ani podmínky pro udělení doplňkové ochrany ve smyslu § 14a zákona o azylu.

16. Soud uzavírá, že neshledal vady správního řízení, které by předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav věci, rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.
17. Podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 27.02.2019

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně